Алфавіт

Абрыс	Назва	Вымаўленне	Абрыс	Назва	Вымаўленне
A a	а	а	N n	эн	н
B b	бэ	б	O o	о	о
C c	цэ	ц/к	P p	пэ	п
D d	дэ	д	Q q	ку	кв
E e	э	э	R r	эр	р
F f	эф	ф	S s	эс	с
G g	ґэ	ґ (выбухн.)	T t	тэ	т
H h	га	г (фрыкат.)	U u	у	у
I i	і	і	V v	вэ	в
J j	ёта	й	X x	ікс	кс
K k	ка	к	Y y	іпсілён	і
L l	эль	ль	Z z	зэта	з
M m	эм	м			

Галосныя і дыфтонгі

Г а л о с н ы я бываюць працяглымі і кароткімі. Працягласць пазначаецца рысай (ā), кароткасць — дужкай (ă). Працягласць і кароткасць пазначаюцца тады, калі гэта важна для правільнай пастаноўкі націску, а таксама для адрознівання некаторых граматычных форм.

Д ы ф т о н г — гэта спалучэнне дзвюх галосных у адным складзе:

ae	[э]	aera	[э́ра]
oe	[э]	foedus	[фэ́дус]
au	[аў]	aurum	[а́ўрум]
eu	[эў]	Europa	[эўро́па]

З а ў в а г і.

1. Калі ў спалучэннях **ae**, **oe** над другім элементам стаіць двукроп’е або знак працягласці, яны дыфтонга не ўтвараюць і чытаюцца асобна:

aë	[аэ]	aër	[а́эр]
oē	[оэ]	poēta	[поэ́та]

2. Калі спалучэнне **eu** знаходзіцца ў канцы слова перад зычнымі **m**, **s**, яно дыфтонга не ўтварае і чытаецца асобна:

eum	[эум]	meum	[мэ́ум]
eus	[эус]	meus	[мэ́ус]

Зычныя і спалучэнні з імі

Зычны/ спалучэнне	Пазіцыя	Вымаўленне	Прыклад	
c	перад [э], [і]	[ц]	Cicero	[цы́цэро]
	у астатніх выпадках	[к]	accuso	[акку́зо]
s	паміж галоснымі	[з]	accuso	[акку́зо]
	у астатніх выпадках	[с]	saeculum	[сэ́кулюм]
	у грэчаскіх словах		philosophia	[філёсо́фия]
qu	любая	[кв]	quinque	[кві́нквэ]
su	перад **a**, **e**	[св]	suadeo	[сва́дэо]

Зычны/ спалучэнне	Пазіцыя	Вымаўленне	Прыклад	
ngu	перад галосным	[нгв]	anguis	[áнґвіс]
ti	перад галосным	[цы]	ratio	[рáцыо]
	1) перад зычным	[ті]	Latina	[лятíна]
	2) пасля **s**, **t**, **x**		mixtio	[мíкстіо]
	3) калі **i** працяглае (ī)		totīus	[тотíус]
	4) на стыку марфем		alt-ius	[áльтіус]
th	любая	[т]	cithara	[цытáра]
ph	любая	[ф]	Sphinx	[сфінкс]
rh	любая	[р]	Pyrrhus	[пíррус]
ch	любая	[х]	Gracchus	[ґрáкхус]
sch	любая	[сх]	schema	[схэ́ма]
		Дадатковыя правілы		
s	каля **m**, **n** (**sm**, **ns**)	[з]/[с]	schisma	[схíзма]/ [схíсма]
x	паміж галоснымі	[гз]/[кс]	exempar	[эгзэ́мпляр]/ [эксэ́мпляр]

Правілы націску

1. У словах з двух і больш складоў націск ніколі не ставіцца на апошні склад.

2. У словах з двух складоў націск ставіцца на першы склад: ró-sa [ró-за].

3. У словах з трох і больш складоў месца націску вызначаецца па перадапошнім складзе:

а) калі ў перадапошнім складзе працяглы галосны або дыфтонг, націск ставіцца на перадапошні склад: oc-c**ī**-do [ок-цы́-до], the-s**áu**-rus [тэ-сáў-рус];

б) калі ў перадапошнім складзе кароткі галосны, націск ставіцца на трэці склад ад канца: lí-qu**ĭ**-dus [лí-кві-дус];

в) калі ў перадапошнім складзе галосны перад двума і больш зычнымі, націск ставіцца на перадапошні склад: ma-gí**s**-**t**er [ма-ґíс-тэр];

г) калі ў перадапошнім складзе галосны перад галосным, націск ставіцца на трэці склад ад канца: ná-**ti**-**o** [нá-цы-о].